

ПОЛІТИКИ ПОВИННІ
БОРОТИСЯ ЗА ЩАСТЯ ЛЮДЕЙ

стор 2

ПАРАД
КАНДИДАТІВ

стор 3

СОЛОДКА
УГОДА

стор 4

НАТО: СПОДІВАЙТЕСЯ

Напередодні липневого саміту Парламентська асамблея НАТО у своїй підсумковій декларації вирішила підтримати надію України й Грузії на інтеграцію до Північноатлантичного альянсу. І хоча подібні заяви позитивні в політичному контексті, з дипломатичної мови на людську цей меседж можна перекласти так: незважаючи на всі зусилля, членство в Альянсі нам поки не світить.

Текст підсумкової декларації, оприлюднений на офіційному сайті Парламентської асамблеї Альянсу, містить такі тези: «Продовжу-

вати надавати сильну політичну та практичну підтримку Грузії в процесі інтеграції з НАТО і просування подальшого політичного аспекту

процесу членства Грузії в НАТО. Допомогти Боснії і Герцеговині в створенні умов для активізації її першого Плану дій щодо членства без подальших зволікань. Підтвердити підтримку прагнення України до членства...»

Безумовно, приємно, що нашу надію на євроатлантичну інтеграцію вирішив підживити міжпарламентський консультативний орган, рішення якого є рекомендаційними для національних урядів і парламентів країн — членів Альянсу. Однак ця сама надія не згасає ні в нас, ні в грузинів понад десять років...

(Закінчення на стор. 5)

У 2018 РОЦІ УКРАЇНА ВЖЕ ОТРИМАЛА ВІД США, ЛИТВИ, ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ Й КАНАДИ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНУ ДОПОМОГУ НА СУМУ ПОНАД 45 МЛН ДОЛ.

І ЦЕ НЕ ЛИШЕ «ГУМАНІТАРКА», А Й ПРОТИТАНКОВІ РАКЕТНІ КОМПЛЕКСИ, СТАНЦІЇ КОНТРБАТАРЕЙНОЇ БОРОТЬБИ, ПРИЛАДИ НІЧНОГО БАЧЕННЯ ТА ІНШІ ПРЕДМЕТИ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETAUVV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Юлія ТИМОШЕНКО: «Політики повинні спрямовувати свою діяльність на боротьбу за щастя людей»

Національні молитовні сніданки є багаторічною традицією багатьох демократичних країн світу. Вже 66 років поспіль вони проходять у США, давши початок аналогічним зборам в Європарламенті, а також у Німеччині, Норвегії та багатьох інших країнах. Такі заходи служать місцем духовного єднання і взаєморозуміння провідних політиків, дипломатів і бізнесменів, керівників християнських церков і релігійних організацій.

Минулого тижня в Києві в Українському домі пройшов 7-й Національний молитовний сніданок, присвячений 1030-річчю хрещення Київської Русі.

На заході були присутні представники влади, народні депутати, керівники українських церков, Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій, дипломати, військові та діти з сімей загиблих воїнів АТО... Загалом було запрошено близько 700 гостей із п'ятнадцяти країн світу.

За традицією Національний молитовний сніданок відкриває спільна молитва, яку присутні прочитали разом з Предстоятелем УПЦ КП, Патріархом Київським і усієї Русі-України Філаретом.

Протягом усього заходу зі сцени лунали виступи авторитетних гостей. Слово мала

й лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко. Виступаючи, вона зазначила, що політики мають бути відповідальними під час ухвалення рішень і повинні спрямовувати свою діяльність на боротьбу за щастя людей.

«Людина від Бога має право вільного вибору. І використання цього права — це велика відповідальність за кожен вибір, який ми робимо щохвилини», — зазначила вона.

Політик подякувала присутнім у залі військовим, волонтерам, добровольцям та капеланам, які «в найбільш критичні моменти життя країни зробили правильний вибір, зміцнюючи дух нації, нашу силу і посилюючи здатність протистояти зовнішній агресії».

«У найтяжчі часи від початку війни проти України усі ви

залишили мирне життя вдома, зробили правильний вибір і стали в проломі за Україну. І духовні отці, і капелани, і люди, які ніколи в житті не знали, що таке армія, ставали добровольцями і боронили Україну», — сказала парламентарій.

Водночас лідер «Батьківщини» наголосила, що політики, наділені владою, мають «особливо уважно ставитися до вибору при ухваленні рішень, бо від цього залежить щастя багатьох людей».

Вона упевнена, що слід пам'ятати слова Ісуса про любов до Бога та людей і робити справу, «відкидаючи свої інтереси, амбіції і боротьбу, яка ні до чого іншого окрім непорозуміння та ворожнечі не призводить».

«Якщо люди, які мають владу, навчаться ухвалювати рішення на користь Бога та людей, то це і буде місія, яка єдина варта того, щоб її виконувати. Я хочу побажати, щоб кожен хвилину свого життя ми робили правильний вибір і щоб від цього щасливішою ставала кожна людина», — підсумувала Юлія Тимошенко.

**«Я ХОЧУ ПОБАЖАТИ,
ЩОБ КОЖНУ ХВИЛИНУ
СВОГО ЖИТТЯ
МИ РОБИЛИ
ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР
І ЩОБ ВІД ЦЬОГО
ЩАСЛИВІШОЮ
СТАВАЛА КОЖНА
ЛЮДИНА»**

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

ПАРАД КАНДИДАТІВ

Згідно з Конституцією України, вибори глави держави проводяться в останню неділю березня п'ятого року повноважень президента. Тобто до першого туру чергових президентських виборів залишилося десять місяців.

Хоча до офіційного старту кампанії ще далеко, пристрасті розпалюються. По-перше, нам «сватають» рятівників-шоуменів, які заграють із публікою, але поки не підтверджують своєї участі в майбутніх виборах. По-друге, із завидною регулярністю потенційні кандидати з числа політиків оголошують про свою участь у перегонах. При цьому прізвища спливають досить несподівані. Втім, що далі, то «веселіше» буде.

У 2014 році Центральна виборча комісія зареєструвала двадцять три кандидати на посаду президента України. Приблизно стільки ж заявників тоді не пройшли процедуру реєстрації (серед них був і Дарт Вейдер). Ближче до дати виборів два претенденти на найвищу посаду в країні залишили гонку. Так що в бюлетені ми побачили двадцять одне прізвище. Судячи з нинішньої динаміки, бюлетень у 2019 році коротшим не буде.

Так, нещодавно народний артист України Іво Бобул — чи то жартома, чи то всерйоз — заявив про те, що має намір балотуватися на майбутніх виборах президента. Висловлювання співака, справді, можна сприймати як такий собі «прикол». Однак, як усі ми знаємо, в кожному жарті є лише доля жарту.

Його колега по цеху Святослав Вакарчук офіційно поки нічого не заявляв, але аж надто часто фронтмен «Океану Ельзи» заграє з публікою. Та хіба задурно соціологи вимірюють його рейтинги? Втім, як і рейтинги іншого шоумена — Володимира Зеленського. Не варто дивуватися, якщо напередодні виборів про своє бажання бути обраним заявлять ще пара-триєка суперзірок.

Брати участь у політичному житті країни стає модно, хоча це й дорого. Так, наприклад, на минулих президентських виборах застава для кандидата, що надається ЦВК, складала 2,5 млн грн.

Але поки шоумени думають, професійні політики вже на повний го-

лос заявляють про свої наміри. Багато з них чудово розуміють, що шансів у них немає. Однак не такі вже вони дурні й марнотратні. Вся справа в тому, що через півроку після президентських відбудуться парламентські вибори. А це означає, що можна починати зараз і парламентську кампанію. А раптом пощастить?!

Так, минулого тижня про своє бажання взяти участь у виборах президента України в 2019 році заявив Роман Безсмертний.

«Я справді балотуватимуся в президенти. Настане час, і я оформлю все документально», — сказав він журналістам на заході «Якою ми хочемо бачити Україну».

От цікаво, на що сподівається цей потенційний кандидат?! Розчавити суперників своєю харизмою?

Лідер партії «Громадянська позиція» Анатолій Гриценко вважає, що всім демократичним опозиціонерам потрібно об'єднатися вже цього літа. Про це він заявив в інтерв'ю виданню «Українська правда».

«Формально виборча кампанія розпочнеться в грудні. Розуміючи масштаби кампанії, реально штаби треба розгортати вже з вересня. Це означає, що влітку фактично дедлайн», — зазначив він.

Водночас Гриценко пояснив, що для більшої ефективності опозиціонерам необхідно визначитися з єдиним кандидатом. Кого ж він має на увазі? Чи не самого себе? У своїй харизмі Гриценко, здається, впевнений на всі сто.

Кілька разів про свої президентські амбіції заявляв і нардеп-олігарх-втікач Олександр Онищенко.

«Так, я вирішив балотуватися... Порошенко бачить у мені сильного політичного й економічного суперника...» — сказав Онищенко в інтерв'ю The Washington Times.

І де ж можна зарядитися такою вірою в себе?

Втім, Онищенко поступається самовпевненістю Надії Савченко. Ще до свого ув'язнення в СІЗО народний депутат говорила про те, що готова взяти участь у виборчих перегонах.

«Я сказала в той самий день, коли вийшла (з російської в'язниці. — Прим. ред.), або на першій своїй пресконференції, що буду балотуватися в президенти України. Я не та людина, яка забирає свої слова. Я буду. І ми побачимо, що з цього вийде. Може, для вас це буде смішно й безглуздо, але, може, хтось чекає цього», — заявила вона в ефірі телеканалу NewsOne.

Не позичати Надії й скромності. Однак у нинішній ситуації не ясно, чи здійсняться ці плани.

До речі, своє бажання піти на другий строк нещодавно висловив і чинний президент Петро Порошенко. Про це він повідомив на засіданні Національної інвестиційної ради.

«Я як президент маю абсолютно чітке бачення, що робити в наступні п'ять років: яким чином стимулювати економічне зростання, яким чином забезпечувати підвищення стандартів життя, яким чином будувати конкурентну економіку, яким чином залучати інвестиції і, безумовно, яким чином забезпечити мир в Україні і як консолідувати зусилля, щоб звільнити українську землю від російського агресора», — заявив він учасникам засідання.

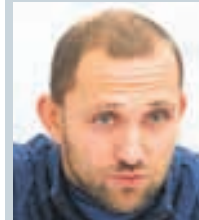
І тут у кожної розсудливої людини виникає запитання: а чому впродовж нинішнього президентського строку Петро Олексійович не втілює своє бачення в життя? Або, може, вся країна страждає на короткозорість?

Насправді шансів на вихід навіть у другий тур у чинного президента небагато. Якщо раніше всілякі соціологічні опитування показували, що Петро Порошенко посідає друге місце в рейтингу, то сьогодні він стрімко втрачає позиції. При цьому українці, як і раніше, готові віддати свої голоси голові партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко. І головна інтрига нині полягає в тому, хто зможе позмагатися з нею в другому турі.

Яна ДЖУНГАРОВА

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Банкова намагається знецінити вибори»

Олексій ЯКУБІН,
кандидат
політичних наук,
політолог

«Офіційна виборча кампанія ще не стартувала: гонка розпочнеться тільки в грудні 2018 року. Але ми бачимо, що фактично процес уже запущений. Мало не щотижня з'являються нові рейтинги, та й потенційні кандидати регулярно заявляють про себе.

Насправді вибори президента 2019 року є вкрай важливими, адже вони можуть стати черговим рубежем. Швидше за все, саме це волевиявлення визначить майбутнє України.

Але сьогодні народ катастрофічно розчарований у владі. Різні соціопитування показують, що значна частина українців не визначилася зі своїм вибором або ж зовсім не збирається приходити на виборчі дільниці... Цей факт пояснює появу так званих «нових облич». Тож голосуючи, умовно кажучи, за Вакарчука, Зеленського або Бобула, виборці демонструють своє розчарування. Якби був рядок «проти всіх», вони б поставили галочку навпроти нього.

Банкова ж користується ситуацією, намагаючись знецінити вибори як такі. Мовляв, тут вам співаки, актори, шоумени... Які ж це вибори? Це майже балаган! У такий спосіб можна просто зменшити явку виборців. Є така тенденція: чим нижча явка, тим більше у влади можливостей впливати на результат виборів.

Крім того, залучення «нових облич» — це чудова технологія, яка використовується для розмивання рейтингу опонентів. Однак і «старі обличчя» можуть бути до цього залучені. Наприклад, можна припустити, що Святослав Вакарчук повинен розмивати рейтинг Юлії Тимошенко, Роман Безсмертний може відщипнути відсотки у Анатолія Гриценка, а Володимир Зеленський — у Юрія Бойка. Це технологія розмивання електорального поля. Оскільки довіра до влади падає, то намагатимуться зменшити й рейтинг опонентів.

На президентських виборах 2019 року бюлетень напевне не буде коротшим за той, що був 2014-го. Багато хто захоче випробувати свої сили. Здебільшого потрібно тільки вирішити фінансове питання й внести заставу...

Досвід минулих виборів свідчить про те, що нам знову захочуть підсунути фейкових персонажів. Ну і без знаменитостей не обійдеться. Ось тільки не треба плутати два поняття: виборність і популярність. Популярність буває також скандальною! І це зовсім не означає, що за відомого скандального селебріті люди готові будуть віддати свої голоси.

До речі, зауважте, серед тих самих «нових облич» з шоубізнесу зовсім немає жінок! Яюсь несправедливо. Прогнозую, що цю помилку виправлять».

ПОКИ ШОУМЕНИ ДУМАЮТЬ, ПРОФЕСІЙНІ ПОЛІТИКИ ВЖЕ НА ПОВНИЙ ГОЛОС ЗАЯВЛЯЮТЬ ПРО СВОЇ НАМІРИ. БАГАТО ХТО З-ПОМІЖ НИХ ЧУДОВО РОЗУМІЮТЬ, ЩО ШАНСІВ У НИХ НЕМАЄ. ОДНАК ЧЕРЕЗ ПІВРОКУ ПІСЛЯ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВІДБУДУТЬСЯ ПАРЛАМЕНТСЬКІ ВИБОРИ. А ЦЕ ОЗНАЧАЄ, ЩО МОЖНА ПОЧИНАТИ ЗАРАЗОМ І ПАРЛАМЕНТСЬКУ КАМПАНІЮ. А РАПТОМ ПОЩАСТИТЬ?!

Шкура невбитого «Газпрому»

Перемога України в Стокгольмському арбітражі стала чудовою ширмою для нарахування топ-менеджерам «Нафтогазу» захмарних премій. Важливість рішення, прийнятого на користь нашої країни, беззаперечна. Однак чи не занадто великі апетити Коболева і компанії, зважаючи на те, що на сьогодні «Газпром» не заплатив жодного долара на виконання вердикту й намагається оскаржити рішення арбітражу в апеляційних інстанціях?

«Нафтогаз» вирішив преміювати причетних до перемоги в Стокгольмському арбітражі 41 співробітника компанії на дуже «скромні» 46,3 млн дол. Заявлену суму в компанії пояснили просто: це 1% від 4,6 млрд дол., які Україна має отримати від «Газпрому» згідно з рішенням арбітражу.

Нагадаємо: «Газпром» мусить сплатити «Нафтогазу» 4,63 млрд дол. за недопоставлення газу за транзитним договором. Однак і НАК, відповідно до вердикту, зобов'язаний був виплатити газовому монополісту суму простроченої заборгованості в розмірі 2 млрд дол. і відсотки за прострочення (0,03% за кожен день із 22 грудня 2017 року). Так, після взаємозаліків Росія залишилася нам винна 2,56 млрд дол. І якби в НАК керувалися принципами чесності, то преміальні нараховували б саме з цієї суми (розмір заохочень на 41 співробітника склав би відповідно 2,5 млн дол.). Але хіба може пан Коболь, який у 2016-му за кожну годину роботи отримував 9462 грн, дозволити собі настільки скромну винагороду? Хіба дарма йому для Стокгольмського арбітражу автомобіль броньований за бюджетні кошти купували?

Цілком зрозуміло, що лівова частина преміальних дістанеться Коболеву. Що тоді робити з юристами, які, власне, й воювали за Україну в суді? Їхні послуги, до речі, теж недешеві. В 2017 році на юридичні послуги було закладено 493,1 млн грн, у нинішньому (відповідно до фінплану «Нафтогазу») — ще на 15% більше. Зокрема, на представництво в Стокгольмському арбітражі передбачено 6 млн євро...

Мабуть, не дарма. Нещодавно «Газпром» повідомив про подання до апеляційного суду округу Свеа (Швеція) заяви про повне скасування рішення Стокгольмського арбітражу щодо спору з «Нафтогазом» навколо транзитного контракту. Аргументи газового монополіста прості: мовляв, рішення написано не арбітром, а іншою особою, що нібито підтверджує лінгвістична експертиза. Завдяки аналогічному аргументу Росії свого часу вдалося оскаржити рішення по ЮКОС Ходорковського. І хоча в НАК говорять, що готові до такого повороту подій, розслаблятися не варто.

До речі, примусове виконання рішення арбітражу, першою ластівкою якого став арешт активів «Північного потоку – 2» в Швейцарії, може бути призупинене згідно зі ст. 6 Нью-Йоркської конвенції.

Тому, перш ніж нараховувати собі мільйонні гонорари, «Нафтогазу» слід було б домогтися виконання рішення арбітражу й уважно стежити за юридичними пасами Москви, щоб потім не нарікати на те, що нас обіграли. Але, мабуть, топ-менеджмент компанії вважає за краще ділити шкуру невбитого «Газпрому». Адже врешті за все заплатять українці, які віддають за газ непомірні суми...

Катерина МІЦКЕВИЧ

СОЛОДКА УГОДА

Отруйні пари російського газу, схоже, стали для ЄС своєрідним наркотиком. «Дози» настільки привабливі, що хочеться ще і ще. При цьому Євросоюз, як правдивий залежний, розуміє, що путінська Росія становить загрозу світовому устрою. І навіть здогадується про те, що газпромівська «голка» — один із важелів тиску на нього. Але врешті залежність бере гору, і ЄС, виправдовуючись, все ширше розкриває двері перед постачальником газової «шмалі».

Минулого тижня відбулася знакова подія, яка залишилася майже непоміченою в Україні. Через сім років антімонопольного розслідування щодо «Газпрому» Єврокомісія ухвалила м'яке рішення — не штрафувати корпорацію на мільйони євро, а накласти на неї ряд зобов'язань. І це незважаючи на те, що ще в 2015-му Брюссель прямо заявляв, мовляв, російська компанія, використовуючи своє домінуюче становище, створювала бар'єри між ринками восьми країн Співдружності: Болгарії, Польщі, Чехії, Словаччини, Угорщини, Латвії, Литви та Естонії. Ця стратегія дозволяла «Газпрому» стягувати вищу плату за блакитне паливо в країнах Балтії, Польщі та Болгарії. В 2017 році російський газовий монополіст запропонував виправити всі огріхи. Тепер же ми бачимо, що Єврокомісія, яка повірила в диво, пішла на угоду з «Газпромом»...

Отже, російський концерн взяв на себе зобов'язання не обмежувати перепродаж або реекспорт російського газу, отриманого країнами Центральної та Східної Європи (ЦСЄ). Це звільнить їх від необхідності використовувати газ тільки на своїй території, завдяки чому вони зможуть продавати його надлишки в інші країни.

Також «Газпром» обіцяє надати можливість своїм споживачам у ЦСЄ обрати альтернативний пункт, із якого російський газ постачатиметься на територію їхньої країни. Крім того, щоб заспокоїти Польщу, Болгарію та країни Балтії, газовий

монополіст надав можливість двічі на рік переглядати вартість блакитного палива, яка тепер відповідатиме цінам на ресурс на хабі у Німеччині й Нідерландах. Якщо ж постачальник газу не домовиться зі споживачем, то ціну встановлюватиме арбітраж.

Останні два пункти зобов'язань стосуються безпосередньо Болгарії. Перший фіксує, що тепер «Газпром» усуне обмеження на прокладення труб, що зв'язують державу з іншими країнами ЄС. А другий — що російський концерн не вимагатиме надалі 70 млн дол. компенсації за зупинку будівництва «Південного потоку».

І Єврокомісія, і «Газпром» залишилися задоволені угодою, що не дивує. По суті, це мирова, яка забезпечить основним споживачам газу безперебійний доступ російського блакитного палива без усіляких витівок із боку монополіста. Угода діятиме впродовж восьми років. А те, що Польща і країни Балтії мають намір оскаржити цей «пакт», нікого не хвилює.

А що ж Україна?

«Україна перебуває поза юрисдикцією ЄС, а значить, не має відношення до угоди між ЄС і «Газпромом», — заявила єврокомісар із питань конкурентної політики Маргрете Вестагер. Вона при цьому підкреслила, що Єврокомісія ухвалила рішення без огляду на те, яку країну представляє «Газпром». Мовляв, йдеться про результати, які найкраще послужать європейським споживачам і представникам бізнесу.

Хочеться вірити, що «неугодні» країни, які намагаються протверезити ЄС і показати справжнє призначення таких низьких цін на газ для Центральної Європи, справді відчують полегшення від цієї угоди. І що вартість ресурсу для них тепер буде нижчою.

Також можна припустити, що в підсумку і для України, яка закуповує газ за реверсом, ціни на блакитне паливо трохи зменшаться. Однак елементарність картини трохи затьмарює підозра, що російський газ міцно закріпився в ЄС і що пріоритетні умови для «Газпрому» збережуться.

Йдеться, як то кажуть, не про прапор, під яким працює компанія. Йдеться про дотримання законодавства й створення по-справжньому конкурентних умов для всіх без винятку компаній-постачальників. А вже приклад лобіювання того ж «Північного потоку – 2» показує, що європейські принципи й цінності, на жаль, коригуються залежно від того, вигідний проект для деяких країн ЄС чи ні. Солодкою голосі європолітики запевняють українців у марності побоювань щодо остаточної втрати транзитних потужностей нашої країни в разі запуску «Потоку-2». І тристоронні газові переговори ЄС – Україна – РФ, які ініціює Європа, гіпотетично посприяють укладенню нової угоди як щодо транзиту, так і щодо поставок газу.

Питання, як завжди, в об'ємах. Київ уже напружував певні пропозиції, але не факт, що всі вони будуть враховані. Із наближенням терміну завершення газового контракту зростатиме тиск на нас як з боку РФ, так і з боку ЄС. Бо Старий Світ заради власного спокою та комфорту часом готовий порушити європринципи по відношенню до інших країн, серед яких, на жаль, і Україна.

Арина МАРТОВА

«УКРАЇНА ПЕРЕБУВАЄ ПОЗА ЮРИСДИКЦІЄЮ ЄС, А ЗНАЧИТЬ, НЕ МАЄ ВІДНОШЕННЯ ДО УГОДИ МІЖ ЄС І «ГАЗПРОМОМ», — ЗАЯВИЛА ЄВРОКОМІСАР ІЗ ПИТАНЬ КОНКУРЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ МАРГРЕТЕ ВЕСТАГЕР. ВОНА ПРИ ЦЬОМУ ПІДКРЕСЛИЛА, ЩО ЄВРОКОМІСІЯ УХВАЛИЛА РІШЕННЯ БЕЗ ОГЛЯДУ НА ТЕ, ЯКУ КРАЇНУ ПРЕДСТАВЛЯЄ «ГАЗПРОМ». МОВЛЯВ, ЙДЕТЬСЯ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ, ЯКІ НАЙКРАЩЕ ПОСЛУЖАТЬ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СПОЖИВАЧАМ І ПРЕДСТАВНИКАМ БІЗНЕСУ

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

На жаль, на євроатлантичному шляху наших країн лежить величезна «колода» — Росія, яка щосили перешкоджає інтеграції Києва й Тбілісі до НАТО. Наочний приклад цього — причіпки Угорщини до українського закону «Про освіту», які допомогли Орбану тричі блокувати засідання комісії Україна — НАТО. І зараз Будапешт за схвалення й підтримки Кремля знову закликає Альянс переглянути всі програми НАТО для нашої країни.

Однак керівництво організації спонукає сторони до діалогу й врегулювання конфлікту, що виник на мовному ґрунті. І, звісно, не має наміру згортати допомогу нашій країні. Так, у 2018 році Україна вже отримала від США, Литви, Великої Британії й Канади матеріально-технічну допомогу на суму понад 45 млн дол. І це не лише «гуманітарка», а й протитанкові ракетні комплекси, станції контрбатареїної боротьби, прилади нічного бачення та інші предмети військового призначення.

Росіюшку на тлі декларацій про підтримку надії «бомбить», аж дим іде. На Економічному форумі в Санкт-Петербурзі Путін заявив: «Мало того що НАТО підійшло до наших кордонів, так у нас виникла підозра, що завтра Україну теж туди включать. І там (на українському кордоні. — Прим. ред.) ще поставлять якісь радары й системи протиракетної оборони».

Зрозуміло, що напередодні саміту кремлівський карлик буде каламутити воду на Донбасі. Однак боятися повномасштабного вторгнення, як у 2008-му в Грузію (однією з причин серпневої війни можна вважати заяву НАТО про підтримку Грузії й України), не варто. У «господина Пу» армія не гумова. І якщо вже в Сирію почали гнати строковиків, то на Донбас сил російської армії точно не вистачить. Тому й змінилася тактика ведення бойових дій із боку так званих «ДНР» і «ЛНР», в які вже не рвуться «добровольці». Ставлячись тепер дещо дбайливіше до особового складу, який значно порідів, бойовики здебільшого завдають артилерійських ударів по позиціях наших захисників.

Альянс, добре усвідомлюючи небезпеку російської загрози, все ж іти на пряму конфронтацію з РФ не має наміру. Цим і пояснюються декларації про підтримку наших надій, які напередодні виборів, найімовірніше, будуть використані владою з метою самопіару.

Втім, навряд чи позитивні оцінки й подібні декларації є компліментом керівництву нашої країни. Це дані на українським військовикам, які вже п'ятий рік протистоять російській агресії. Нам потрібно далі йти вперед, зміцнювати обороноздатність країни й поліпшувати матеріально-технічну складову в нашій армії, щоб на своєму досвіді не переконалися в справедливості слів Наполеона про те, що народ, який не хоче гдувати свою армію, гдуватиме чужу.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

НАПЕРЕДОДНІ САМІТУ КРЕМЛІВСЬКИЙ КАРЛИК БУДЕ КАЛАМУТИТИ ВОДУ НА ДОНБАСІ. ОДНАК БОЯТИСЯ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ НЕ ВАРТО

Передплатні індекси:
23115 (рос.), 49450 (укр.)

НАТО: сподівайтесь

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

«Штатам вигідніше мати в особі України сильного позаблокового партнера»

Олег ЖДАНОВ,
військовий експерт:

«Безумовно, у нас вже є дуже добре підготовлені військові підрозділи, однак технічне оснащення далеке від стандартів НАТО. Є проблеми і з переозброєнням армії, незважаючи на появу нових зразків техніки українського виробництва. Це пов'язано в тому числі з тим, що в країні досі не розроблена і не затверджена відповідна державна програма.

Та й реформування Збройних сил просувається вкрай повільно, хоча за великим рахунком для поліпшення організаційної складової,

що містить у собі штатні структури, управління, комплектування та ін., потрібен був би всього рік. Зрозуміло, що повне переозброєння армії зайняло б більше часу. Якщо Китаю на це знадобилося три роки, ми могли б впоратися за 5–10 років. Головне — бажання і чітка мета.

В цілому вище керівництво країни, використовуючи наші досить сильні можливості, в діалозі з НАТО могло б висунути умову щодо реалізації лізингової програми переозброєння. І повірте, Альянс би погодився. Однак для цього необхідно, щоб перші особи держави представляли Україну не як прохача, а суб'єктно.

З огляду на геополітичні умови, варто відзначити, що Штатам вигід-

ніше мати в особі України сильного позаблокового партнера, у якого є прекрасно навчені і оснащені збройні сили. Ми стримуватимемо російську загрозу на східних рубежах Альянсу; США, умовно кажучи, подаватимуть патрони. Тобто надавати озброєння і допомагати в модернізації техніки, щоб потім виставити рахунок членам НАТО з ЄС з вимогою по-справжньому збільшувати витрати на безпеку і стимулювати європейців до самостійного захисту.

Тому членство України в Північноатлантичному альянсі — скоріше далека перспектива, однак можна з упевненістю говорити про те, що Сполучені Штати дотиснуть українське керівництво і військова реформа все ж буде проведена».

«Якби не політична складова, Україна могла би стати членом Альянсу ще рік тому»

Ігор ФЕДИК,
експерт з питань міжнародної безпеки Центру дослідження армії, конверсії і роззброєння:

«НАТО — військово-політичний альянс. З політичної точки зору, заяви Організації північноатлантичного договору важливі, адже навіть таким чином нам надають підтримку. Однак у військовому плані не варто заціклюватися на вступі України до НАТО. Наша мета — ставати сильнішими: підвищувати обороноздатність держави. І це можливо завдяки переходу на стандарти НАТО, які є осередком передового досвіду кращих армій світу.

Наскільки якісно і швидко вводяться стандарти НАТО в українській армії — інше питання. Однак те, що боєздатність ЗСУ набагато вища, ніж до війни, — це факт. Якби не було політичної складової, наша країна могла б отримати членство в

Організації ще як мінімум рік тому, адже боєздатність нашої армії навіть вища, ніж у деяких членів Альянсу.

ЗСУ і так роблять все від них залежне. Вони захищають країну на сході, в підрозділах проводиться регулярна бойова підготовка. Не останню роль відіграє і постійна участь наших військовослужбовців у спільних навчаннях. Тому керівництву країни варто замислитися, що вони повинні зробити, щоб іще підвищити рівень армії і наблизити нашу країну до вступу в НАТО.

І на перший план виходить фінансування і поліпшення технічного забезпечення, бойової підготовки, так званого соцпакета, який поки ще далекий від євростандартів. Адже незважаючи на зрушення в цьому аспекті, з'являється інформація і про те, що поліпшення відбувається не завжди і не скрізь.

Також вкрай важливий фінансовий момент. У держави є обмеження щодо забезпечення ЗСУ. На жаль, бюджет не гумовий. Утім, це не тільки наша проблема. Для ба-

гатьох країн НАТО виділення 2% ВВП на оборону і безпеку є вкрай болючим і поки нездійсненим завданням.

Реформа Збройних сил іде з пробуксовками, в тому числі й через те, що її реалізацією частково займаються представники старої системи.

Крім того, не варто забувати про війну на Донбасі. Однак загроза виходить не тільки зі сходу. Ще є Придністров'я, Крим, кордон із Білоруссю. Ці ділянки також потрібно контролювати і при цьому проводити реальні реформи... Причому не тільки в оборонному секторі, але і в інших галузях. Адже чиновники НАТО, раз по раз відзначаючи досягнення України і заявляючи про те, що ще належить нам зробити, не втомлюються наголошувати на необхідності боротьби з корупцією...

Важливо розуміти, що все це ми робимо не для НАТО, не для галочки, а для самих себе, для того, щоб Україна була сильною і незалежною державою».

Популярна електронна платіжна система WebMoney потрапила в немилість до РНБО України і в результаті виявилася під санкціями на три роки. І тепер кілька мільйонів українців стикнулися з проблемою виведення грошей із системи на банківську картку.

САНКЦІЇ, САНКЦІЇ

Нагадаємо, що 2 травня Рада національної безпеки й оборони (РНБО) України внесла платіжну систему WebMoney до списку санкцій. Однак туди потрапила не тільки російська компанія, а й українська (ТОВ «Вебмані. Юей») («WebMoney Україна») і навіть однойменна британська, офіс якої розташований у чудовому місті Кембриджі.

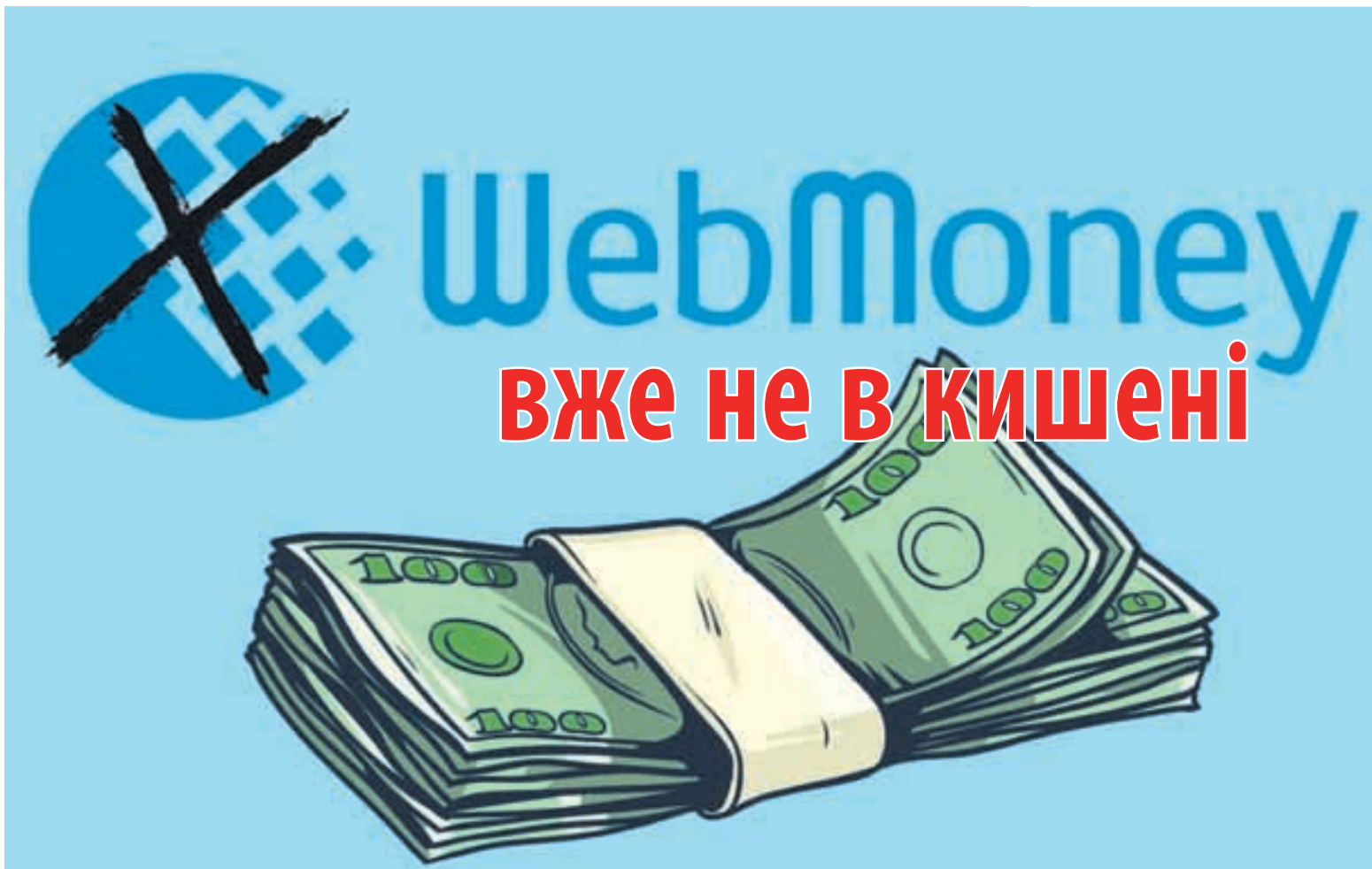
14 травня президент Порошенко своїм указом надав цьому рішенням сили. Обмеження набули чинності з 19 травня після їхньої офіційної публікації в «Голосі України». При цьому (за дивним збігом обставин) список фізичних і юридичних осіб був опублікований лише 24 травня... Що не завадило Нацбанку явити диво оперативності й уже наступного дня після появи переліку скасувати реєстрацію «WebMoney Україна».

Накладені РНБО санкції передбачають блокування активів, можливості здійснення торговельних операцій, виведення капіталів за межі України, виконання економічних і фінансових зобов'язань, а також заборону на видачу дозволів, ліцензій НБУ на здійснення інвестицій в інших державах, розміщення валютних цінностей на рахунках і вкладах на території іноземної держави, на ввезення й вивезення з України валютних цінностей.

Команда «WebMoney Україна» заявила про намір оскаржити рішення РНБО, оскільки вважає, що законних підстав для включення її до списку санкцій немає.

«Очевидно, що діяльність такого значимого гравця на ринку не могла не привернути увагу окремих представників влади, які намагалися в будь-який спосіб заблокувати роботу системи в Україні й спрямувати кошти наших користувачів у потрібні їм фінансові потоки.

Сьогоднішні події змушують нас згадати 2013 рік, коли за рішенням злочинної влади Януковича були заблоковані

ДОВІДКА

WebMoney – найпопулярніша система онлайн-платежів, яка дає змогу здійснювати транзакції між користувачами й інтернет-магазинами, підключеними до системи. Вона заснована 1998 року й належить WM Transfer Ltd. З юридичної точки зору в системі відбувається передача майнових прав, облік яких здійснюється за допомогою спеціальних розрахункових одиниць – «титових знаків», номінованих із прив'язкою до різних валют і золота.

«WebMoney-гаманець» – це конкретний рахунок у платіжній системі WebMoney, яким людина може керувати, в тому числі зі свого мобільного телефона, миттєво переказуючи свої гроші кому забажає.

рахунки в системі (тоді під час обшуків Міністерство доходів і зборів під керівництвом Клименка вилучило близько 60 млн грн коштів користувачів. — Прим. ред.). Очевидно, що відтоді нічого не змінилося: ми й сьогодні спостерігаємо, як за відсутності будь-яких законних підстав, чисто політичним рішенням блокують роботу системи», — вважають у компанії.

Міжнародна система WebMoney Transfer зобов'язалася зберегти гроші своїх українських користувачів, рахунки яких були заблоковані, і не пізніше 24 травня 2021 року конвертувати титульні знаки WMU із «заморожених» гаманців у титульні знаки WMZ за курсом гривні до долара США, встановленим Національним банком на цю дату. При цьому, уточни-

ли в компанії, система продовжить працювати з іншими (крім гривні) видами знаків.

ЯКЩО ЗІРКИ ЗАПАЛЮЮТЬ...

У 2013-му блокування WebMoney пов'язували зі спробою витиснути популярний сервіс із ринку і зайняти його нішу. Поділюють, що інтереси однієї досить великої платіжної системи лобював міністр фінансів Юрій Колобов. Утім, тоді компанії вдалося швидко поновити свої позиції, оскарживши дії «Мінздоха» в суді.

З огляду на те, що введення санкцій — питання політичне, невідомо, чи зарахується компанія те, що з початку анексії Криму та війни на Донбасі вона допомагала правоохоронцям виявляти нелегальні канали фінансування сепаратистів. Тим більше, що цей

політичний механізм не передбачає, що компанія або фізична особа, які потрапили під санкції, можуть довести своє неросійське походження або спростувати свою участь у посібництві й фінансуванні тероризму. Тому клієнтам WebMoney залишається або чекати на конвертацію віртуальної гривні, або ризикувати грошима, виводячи їх із системи якнайшвидше.

Нинішнє блокування WebMoney, незважаючи на політичну обгортку, також пов'язують із перерозподілом сфер впливу великих фінансових груп і глобальних платіжних систем. З огляду на те, що системою здебільшого користувалися заробітчани, фрілансери, інтернет-магазини, а також на те, що через неї щороку проходило близько 2 млрд дол., тимчасово вільна ніша буде ласим шматком. Тому не дивно, що усунення такого великого конкурента з ринку для деякого — лише радість.

Утім, експерти не виключають, що у зв'язку із блокуванням системи українці, які працюють за кордоном, намагатимуться перевезти якомога більше грошей готівкою за допомогою учасників тіншових ринків. У такому разі прибуток не отримають ані інші платіжні системи, ані держава...

Аріна МАРТОВА

ЩОРОКУ ЧЕРЕЗ «WEBMONEY УКРАЇНА» ПРОХОДИЛО БЛИЗЬКО 2 МЛРД ДОЛ.

КОНТЕКСТ

Мистецтво виведення

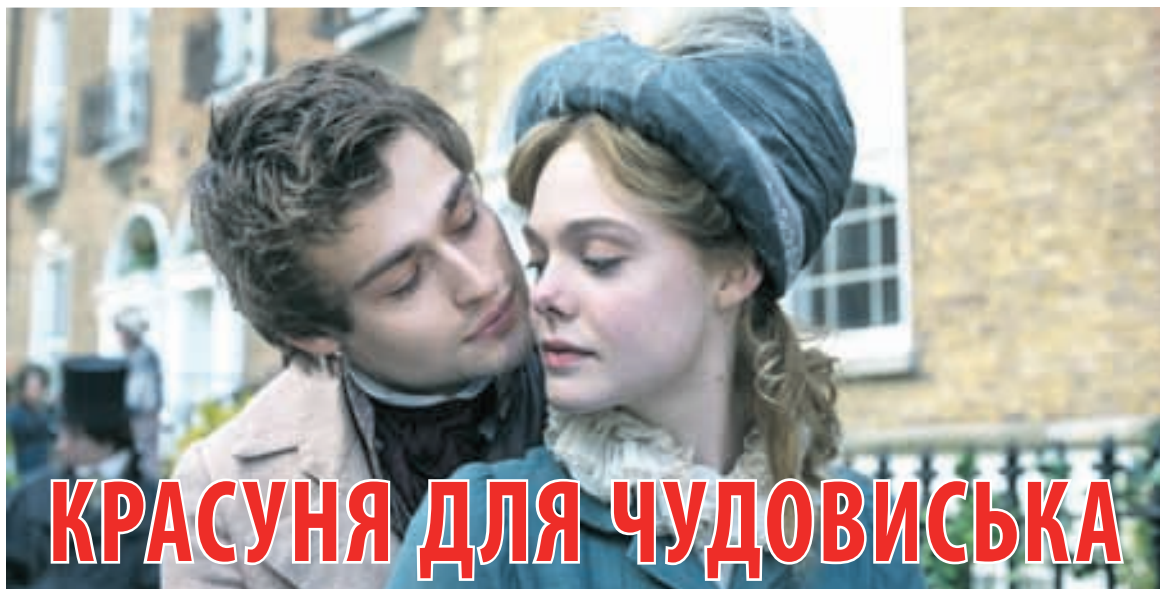
Українські користувачі, які звикли обходити будь-які заборони й блокування, знайшли способи вивести свої кошти з системи WebMoney на банківську картку.

Так, можна скористатися інтернет-обмінниками. Але в цьому разі комісія буде вкрай високою: під час переказу на банківську картку можна втратити до половини суми.

Другий варіант — скористатися сервісом «P2P виведення на банківську картку», посилання на який є на сайті «WebMoney Україна». 100 WMU тут можна продати за 80 гривень, які будуть переведені на картку Приватбанку.

До речі, кошти можна вивести й через офіційний сайт уже державної фінустанови. У цьому разі через пошук потрібно знайти вкладку «Робота з електронною валютою», вибрати функцію «Введення і виведення коштів». Після натискання «Далі» з'являться посилання, за якими слід перейти і, дотримуючись інструкції, заповнити шаблон для переказу грошей.

НАКЛАДЕНІ РНБО САНКЦІЇ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ БЛОКУВАННЯ АКТИВІВ, МОЖЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ТРГОВЕЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ, ВИВЕДЕННЯ КАПІТАЛІВ ЗА МЕЖІ УКРАЇНИ, ВИКОНАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ І ФІНАНСОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ, А ТАКОЖ ЗАБОРОНУ НА ВИДАЧУ ДОЗВОЛІВ, ЛІЦЕНЗІЙ НБУ НА ЗДІЙСНЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В ІНШИХ ДЕРЖАВАХ

КРАСУНЯ ДЛЯ ЧУДОВИСЬКА

З 1910 року невмирущий твір Мері Шеллі «Франкенштейн, або Сучасний Прометей» екранізували більше двох десятків разів. І настав час зняти стрічку про саму письменницю. Історія її життя досить драматична і дійсно гідна бути втіленою в кіно. Стрічка «Мері Шеллі і монстр Франкенштейна» могла б стати справжнім шедевром. Але не склалося...

Мері Годвін (її роль виконує Ель Фаннінг) народилася в Лондоні в 1797 році в родині відомої феміністки, викладачки та письменниці Мері Уолстонкрафт і не менш відомого філософа і журналіста Вільяма Годвіна. Мама дівчинки померла практично відразу після пологів. Посумувавши трохи, Вільям одружився знову...

Коли Мері виповнилося шістнадцять років, вона по-

ки молодий поет жив, як то кажуть, невідповідно до своїх достатків. Взяв в оренду великий будинок, найняв прислугу, хоча насправді все це було йому не по кишені. Тому Персі, Мері і Клер доводилося регулярно переховуватися від кредиторів. Але це було не найстрашніше.

Дуже скоро Персі дав зрозуміти своїй цивільній дружині, що шлюб у них вільний. Він

Емма Дженсен не співчувають головній героїні. Їхнє кінематографічне оповідання вкрай поверхове і майже бездушне. Як дві жінки не змогли зняти міцне жіноче кіно? Загадка. Цей фільм виявився цілковитою «пустишкою». За великим рахунком це просто двогодинний переказ статті з Вікіпедії про життя знаменитої письменниці. Жодного кроку в бік... Мабуть, це найгірший байопік, знятий за останній час.

Не врятувала картину навіть виконавиця головної ролі — молода і досить амбітна Ель Фаннінг. «Жінки в той час... Вони були такими знятими і такими сильними. А Мері Шеллі і зовсім

ЦЕЙ ФІЛЬМ ВІЯВИВСЯ ЦІЛКОВИТОЮ «ПУСТИШКОЮ». ЗА ВЕЛИКИМ РАХУНКОМ ЦЕ ПРОСТО ДВОГОДИННИЙ ПЕРЕКАЗ СТАТТІ З ВІКІПЕДІЇ ПРО ЖИТТЯ ЗНАМЕНИТОЇ ПИСЬМЕННИЦІ. ЖОДНОГО КРОКУ В БІК... МАБУТЬ, ЦЕ НАЙГІРШИЙ БАЙОПІК, ЗНЯТИЙ ЗА ОСТАННІЙ ЧАС

знайомилася з двадцятидворічним поетом Персі Шеллі (Дуглас Бут). Юнак швидко зачарував недосвідчену красуню, і вона закохалася в нього до нестями.

Незабаром Мері заявила батькові, що збирається пов'язати своє життя з Персі. Але батько не міг схвалити цей союз. Справа в тому, що містер Шеллі вже був одружений, а в ті часи розлучитися було практично неможливо. Якщо чоловік хотів розірвати шлюб, то мав надати суду докази адюльтеру своєї дружини. Тут же було все навпаки... Та й сама процедура неймовірно дорого коштувала. І Персі вирішив не морочити собі голову, тим паче що Мері сповідувала вільні погляди на кохання. Тож закоханих просто втекли. При цьому вони взяли із собою сестру Мері Клер (Бел Паулі).

Спочатку все було чудово і романтично. Вірші Персі публікували і платили за них непогані гонорари. Ось тіль-

пояснив Мері, що має право зустрічатися з іншими жінками, втім, не забороняє їй також мати роман на стороні. Закохана до нестями Мері не могла зрозуміти цього. Вона раз у раз запитувала себе: як чоловік, який складає прекрасні пишномовні вірші про вічне кохання, може бути таким безсердечним чудовиськом? Однак і це було далеко не найстрашніше...

Після чергової втечі від кредиторів померла новонароджена дочка Мері. Дорогою дівчинка сильно застудилася... Головна героїня не могла повернутися додому до батька, адже він точно виставив би її за двері. Тож у Мері не було вибору, окрім як продовжувати жити з чудовиськом. Але саме в цьому шлюбі вона і вигадала свого «Франкенштейна»...

Це дуже глибока історія. Ось тільки творці картини не змогли в неї зануритися з головою. Режисер стрічки Хайфа аль-Мансур і сценарист

жила як хіпі в 1960-х: вільне кохання, багато енергії. Ця жінка опинилася поза своїм часом інтелектуально, а її творіння «Франкенштейн» стало справжньою легендою. Ось що мене в ній привернуло. Я дуже нервувала і боялася грати історію її життя, тому що треба було бути особливою і не відповідати сучасному світові. Але мені страшенно хотілося це зробити», — розповідала актриса в одному з інтерв'ю.

Мабуть, Ель все ж таки перенервувала і не змогла викласти на повну. Вона вкрай скаута і абсолютно непереконлива. І це дивно, оскільки Ель — дійсно талановита актриса. Відразу ж пригадується її блискуча робота в кримінальній драмі Бена Аффлека під назвою «Закон ночі». У цій стрічці дівчина показала клас навіть більш іменитим акторам. А ось у фільмі «Мері Шеллі і монстр Франкенштейна» вона схибила.

Є надія вийти заміж за принца?

Останнім часом нас чомусь не надто часто тішать якісними мультфільмами. А інколи трапляється, що навіть розчаровують, як це було з вітчизняною «Викраденою принцесою». Саме тому всі любителі казкових сюжетів із таким нетерпінням, трепетом і побоюванням чекали виходу в прокат анімації «Зачарований принц» від творців культового «Шрека».

Отже, всі жінки в королівстві без тям від принца Філіпа. Жодна дама просто не може встояти перед ним. Але справа зовсім не в тому, що він прекрасний, харизматичний, розумний, сильний і мужній (такий собі стандартний набір для принца). Насправді за зовнішніми даними Філіп програє буквально будь-якому миршавенькому диснейському принцу. Та й відважним його назвати язык не повертається. Він — звичайний собі вирощений у тепличних умовах середньостатистичний принц. Вся справа дійсно в чарах: коли Філіпу був лише рік, зла чаклунка прокляла його. Це прокляття якраз і полягало в тому, що вся прекрасна половина королівства закохується в принца, при цьому він не зможе розгледіти справжні почуття. Але... Якщо Філіп не знайде свою єдину перш ніж йому виповниться двадцять один рік, то вся любов у королівстві зникне раз і назавжди.

Філіп, недовго думаючи, заручається відразу з трьома дівчатами: Попелюшкою, Білосніжкою і Сплячою красунею. Кожна з них сподівається вийти заміж за принца! І поки дівчиці готуються до торжества, його винуватець намагається розібратися в собі і разом зрозуміти, яка з наречених дійсно його любить. Утім, за класикою жанру виявиться, що та сама єдина — зовсім не казкова принцеса... Але поки принц усвідомить це, йому доведеться пройти дуже непростий квест, в якому Філіпа супроводжуватиме якась Леонор...

Є в цьому мультфільмі як плюси, так і мінуси. Для початку варто відзначити, що взагалі-то нам не продемонстрували абсолютно нічого нового. Це точно не «Шрек»... Сюжет буквально викросний із багатьох знайомих нам казок: там трохи відрізали, тут трохи пришили.

Другий мінус: у цьому мультику катастрофічно не вистачає харизматичних персонажів другого плану. Хіба що радують наречені принца, але цього замало.

З іншого боку, головні герої вийшли вельми багатогранними. За Леонор цікаво спостерігати, та й Філіп дуже кумедний. Але ж врахуйте, що в українському дубляжі принца озвучує улюбленець українських жінок — співак Олег Винник.

Про феномен цього виконавця можна дискутувати з ранку до ночі. Але чого у нього не забрати, то це почуття гумору. Здається, що Винник жартує над самим собою!

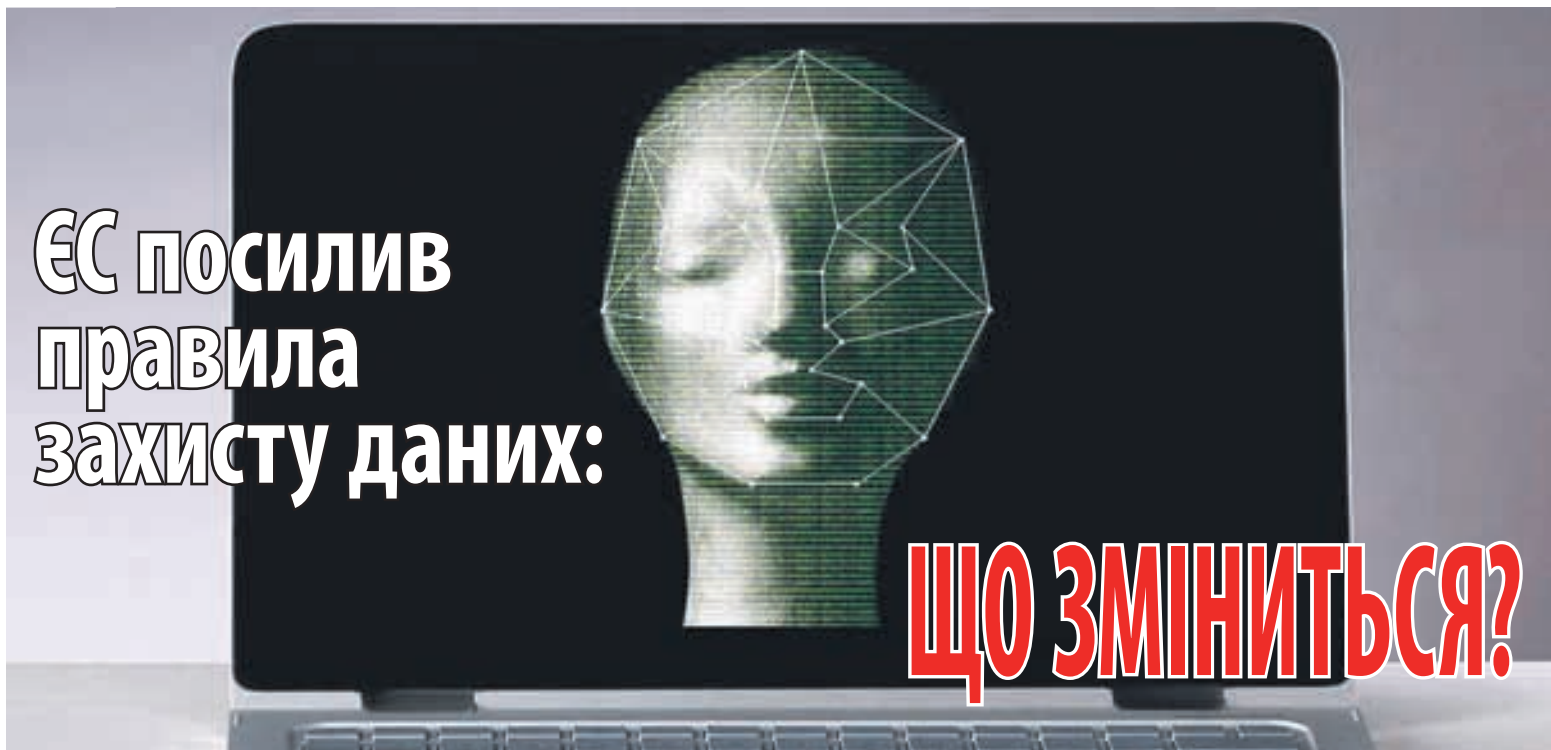
Насправді в цьому мультфільмі чимало відмінних жартів. А ще є у всій цій казковій історії кілька приголомшливих сцен. Крім того, в «Зачарованому принці» звучать чудові композиції виконавиць: Сіа, Авріл Лавін, Демі Ловато, Ешлі Тісдейл.

Загалом, схоже, цей мультфільм вам явно не захочеться переглядати вдруге. Але одним оком подивитися на пречудового принца точно потрібно! Ви неодмінно отримаєте заряд позитивних емоцій.

ЗАГАЛОМ, СХОЖЕ, ЦЕЙ МУЛЬТФІЛЬМ ВАМ ЯВНО НЕ ЗАХОЧЕТЬСЯ ПЕРЕГЛЯДАТИ ВДРУГЕ. АЛЕ ОДИМ ОКОМ ПОДИВИТИСЯ НА ПРЕЧУДОВОГО ПРИНЦА ТОЧНО ПОТРІБНО!

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

ЄС посилив правила захисту даних:

ЩО ЗМІНИТЬСЯ?

Дотепер користувачі мали лише обмежені можливості контролю над своїми даними, які тим чи іншим шляхом потрапили в інтернет. Ухвалений у Євросоюзі новий закон дозволить змінити ситуацію.

Ви робите покупки в інтернеті? Користуєтеся месенджерами, завантажуєте додатки на смартфон, активні в соціальних мережах? Проявляючи онлайн-активність, ви надаєте свої персональні дані, практично втративши контроль над їхнім використанням. З 25 травня для громадян Євросоюзу ситуація змінилася. У цей день набули чинності норми загального захисту даних ЄС (General Data Protection Regulation, GDPR). Відтепер користувачі інтернету отримали право знати, які дані про них збережені онлайн і як вони використовуються.

Експерт у галузі захисту даних в інтернеті Крістіне Штеффен в інтерв'ю DW підкреслила, що громадяни ЄС мають тепер не тільки можливість у простій і доступній формі отримати від організації інформацію про свої дані, а й право на заборону їхнього використання, виправлення неправильно отриманої інформації і повне її видалення з інтернету.

За запитом користувачів, наголосила експерт, інтернет-компанії зобов'язані, зокрема, повідомляти, як використовуються персональні дані, чи не передані вони до третіх країн і т. д.

Нове законодавство Євросоюзу у сфері захисту персональних даних ставить собі за мету не лише захист інформації про пересічного споживача, але й забезпечення рівної конкурентоспроможності всередині ЄС. До цього часу в усіх

країнах Європейського союзу діяли свої національні норми, які хоч і базувалися на загальних правилах ЄС, розроблених ще в 1995 році, але суттєво відрізнялися.

Великі концерни, серед яких Microsoft та Facebook, використовували цю ситуацію і розміщували свої європейські штаб-квартири в

країнах, які в обмеженому обсязі забезпечують захист прав користувачів, наприклад в Ірландії. Тепер удаватися до подібних хитрощів стане неможливо, оскільки національні законодавства в цій сфері мають бути приведені у відповідність до загальноєвропейських вимог. Міжнародні концерни також повинні дотримуватися норм GDPR і надавати користувачам гарантії захисту їхніх даних, підкреслює Крістіне Штеффен.

Кожен громадянин тепер може зробити безкоштовний запит про використання своїх даних. Відповідь на нього він має отримати протягом місяця, у крайньому випадку — протягом трьох. Якщо ж цього не відбудеться, користувач має право звернутися до регіонального або європейського органу, що контролює дотримання нових правил.

На організації та компанії, що порушують положення GDPR, можуть накладатися штрафи в розмірі до 4 відсотків від річного валового обороту або до 20 мільйонів євро.

Експерти, політики і підприємці по-різному оцінюють впровадження нових норм.

«Громадяни отримують певний контроль над своїми даними. Це головне положення норм захисту даних, яке повинно бути дуже позитивно оцінене, — вказав в інтерв'ю DW експерт у галузі цифрових технологій Ларс Єгер. —

приклад Китай. Однак і в демократичних державах Європи зайва інформація, викладена в інтернет, може мати негативні наслідки. У кращому випадку користувач отримує величезну кількість непотрібної реклами, в гіршому — вся інформація про нього, включно із сексуальними вподобаннями, стає надбанням третіх осіб.

Однак нововведення в сфері захисту даних позитивно оцінюють далеко не всі. Зокрема, вони викликали чималу критику з боку бізнес-кіл. Федеральний канцлер Німеччини

НА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА КОМПАНІЇ, ЩО ПОРУШУЮТЬ ПОЛОЖЕННЯ GDPR, МОЖУТЬ НАКЛАДАТИСЯ ШТРАФИ В РОЗМІРІ ДО 4 ВІДСОТКІВ ВІД РІЧНОГО ВАЛОВОГО ОБОРОТУ АБО ДО 20 МІЛЬЙОНІВ ЄВРО

Питання в тому, чи достатні ці норми? Майбутнє покаже, але я думаю, що це крок у правильному напрямку».

На думку експерта, багато хто досить безтурботно ставиться до своїх персональних даних, вільно надаючи їх у користування різним організаціям. Він вважає вкрай наївним твердження «мені нема чого приховувати, тому мені байдуже, чи будуть десь збережені мої дані».

«Потрібно розуміти, що ті, хто збирає дані, отримує дуже багато інформації про мене, про мій характер і вподобання. І він використовує це для своєї вигоди, що не завжди означає і мою вигоду», — вважає експерт.

Особливо це небезпечно в авторитарних державах, що використовують інтернет як засіб контролю над громадянами, підкреслює Єгер, наводячи як

Ангела Меркель, реагуючи на цю критику, заявила, що деякі положення нових правил є надмірно жорсткими.

За її словами, вони не повинні призводити до того, щоб поводження з особистими даними взагалі перестало бути можливим. «Робота з великим обсягом даних, так званий Big Data Management, є важливим економічним фактором і відіграє центральну роль в економічному розвитку країни», — заявила канцлер. Як і у будь-якому іншому нововведенні, у новому положенні про захист даних ще багато питань залишаються відкритими. Особливо занепокоєні фотографи. Як, наприклад, вони можуть виставити в інтернет знімки вболівальників на спортивних трибунах? Адже, виходить, тепер для цього треба отримати дозвіл кожного, хто зображений на фото. І хоча більшість експертів стверджують, що ніяких проблем тут не виникне, дехто все ж не виключає можливості юридичних претензій до фотографів.

Хелле ДЖЕППЕСЕН,
Вадим ШТАЛІН
Deutsche Welle, Німеччина

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

В даний час оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України по квитанції.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	15 грн
Укр	49450	Пн	15 грн

«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	90
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекшнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечірні Вісті» інд.49450, 6 міс.

Головний редактор — Анна СПІВАК,
відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець: ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мета-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Рекомендована ціна 3 грн 50 коп.

Передплатний індекс: 49450

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

При використанні публікацій посилення на газету «ВВ» обов'язково.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

